

At Thorvaldsen strax i Begyndelsen af Maret 1803 paa ny har haft sin Statue Jason, dennegang i overnaturlig Størrelse, færdig i Model, eller dog saavidt, at den kunde blive Gienstand for almindelig Opmærksomhed, dette sees af de Efterretninger, som Fru Frederikke Brun, der paa den Tid levede i Rom, har meddeelt*).

Hun beretter nemlig, at hun i Januar 1803 var Vidne til den Virkning, dette Phænomen, der syntes nærmere at tilhøre de skønneste Tider af den helleniske Kunst, end vor Tidsalder, gjorde paa Beskueren; hvorledes den strænge Zoëga skienkede denne — den sidstfødte Antike — sit Bifald, og hvorledes Canova, da han førtes hen, for at see den unge, danske Billedhuggers Jason, overraskedes og yttrede: "Quest' opera di quel giovane danese è fatto in uno stilo nuovo e grandioso!"

Fru Bruns Nærværelse i Rom, og hendes Enthousiasme for en ung Kunstner, i hvem hun hilfede en berømt Landsmand, har upaatvivleligt ikke bidraget lidet til den rige Høst af Lovtale og Beundring, som nu fra alle Sider strømmede ned over Thorvaldsen.

At hun ogsaa har hiulpet Thorvaldsen til at faae Jason afstøbt i Gips, berettes af Fernow**), som var tilstede, og dette maa findes ganske rimeligt, skiondt andre Beretninger gjøre det tvivlsomt, at Modellen blev afformet, før dens endelige Skiebne var afgjort.

---

*) Morgenblatt f. geb. St. 1812. No. 192. Molbechs Athene. 1815. IV. Pag. 6.

**) Wielands N. T. Merkur. 1803. II. 314.

Ihenseende til dette Spørgsmaal har man fortalt en Anekdote, som vi ikke her kunne forbigaa, da den karakteriserer vor Kunstner.

Mange Aar efter, da Fru Brun atter var i Rom, og Thorvaldsen stod i sin fulde Kunstnerglæde, besøgte en tydsk Fyrste Thorvaldsens Studier. Fru Brun var med i Selskabet, som af vor Kunstner blev ført om iblandt de opstillede Værker. Da man nærmede sig Jason, udbød Digterinden selvbehageligt ved Tanken om dette Værks første Fremtræden: "Da steht mein Sohn! Nicht wahr, Thorvaldsen?" — Vor Kunstner, som fandt sig noget saaret ved disse Moderglæder, svarede tørt: "Er hat Ihnen nur wenig Geburtschmerzen gekostet!"

I to Maaneder var Jason bleven beundret og havde modtaget mange Besøg, uden at det blev til videre. Kunstneren synes at have fældet den Dom over dette sit Værk, at det kunde henstaa, indtil der muligen aabnede sig en Leilighed til at faae det sendt efter ham til Danmark. Han selv maatte nu forlade Rom, og, da dette ikke kunde være anderledes, maatte det skee, førend de sidst modtagne Remisser vare altformegit angrebne.

I Midten af Marts d. A. — maaskee allerede til den 8de Marts — var Afreisen berammet. Zoëga havde maattet opgive sin Reiseplan; derimod havde Thorvaldsen giort Aftale med en preussisk Billedhugger, Hagemann, om at gjøre Folgeskab med paa denne Reise.

Med en Betturino havde de sluttet en Contract, og paa den bestemte Morgen holdt Vognen udenfor vor Kunstners Bolig i Via Felice. Kofferten var surret fast, og Alt var færdigt til Reisen, — kun lod Hagemann længe vente paa

sig. Omfider indfandt han sig, — men for at erklære, at han umuligt kunde afreise idag, da han ikke havde kunnet faae sit Pas i behørig Orden; Thorvaldsen vilde ikke rejse alene; Reisen maatte derfor udsættes til næste Morgen, og Betturinen bandede.

Men noget op paa Dagen indfandt en Leietjener sig i Studiet, for at skaffe en reisende, engelsk Herre Leilighed til at see den meget omtalte Statue af en dansk Billedhugger.

Thorvaldsen var selv tilstede, Sir Thomas Hope, en engelsk Banquier, blev modtagen, og Jason præsenteret.

Om Hope har kiendt Thorvaldsens critiske Stilling i Rom, vide vi ikke, og det behøver heller ikke at antages, da Kunstneren havde sin bedste Talsmand i sin Jason. Ved hans Spørgsmaal, hvormegent denne Statue vilde koste, udført i Marmor, har Thorvaldsen vistnok seet sin Fremtid dukke op som en skibbrudnen Mand af den vaade Dødsbamp. Han svarede med Bestemthed, at han vilde udføre den for 600 Zechiner. Hope maatte erklære, at dette var en ringe Priis for et saa betydeligt Arbeide, og Handelen var sluttet.

Vi have selv, efter tidligere, mindre paalidelige, Meddelelser berettet, at Hope strax tilbød, at ville betale denne Statue med 800 Zechiner, men dette maa vi nu, da Contracten og Hope's Breve ligge for os, berigtige derhen, at han lovede, naar Arbeidet leveredes færdigt, at ville lægge 200 Zechiner til den forlangte Betaling.

Saaledes fik vor Kunstner da endelig engang en ordentlig Bestilling, forsaavidt denne kunde kaldes en saadan; thi vi skulle strax i det Følgende see, at der ikke kunde være Tale om nogen synderlig Indtægt at vente for ham.

Men Hovedsagen var, at han ikke kom til at reise, og i denne Henseende havde altsaa Hagemanns Uesterrettelighed ligesaa stor Fortieneste som Hopes Bestilling.

Istedetfor næste Morgen at forlade Rom som en modfalden Pensionair uden synderligt Udbytte af Reisen, sluttede Thorvaldsen nu Contracten med Hope, hvilken vi her meddele aldeles saaledes, som den er fundet mellem hans Papiere:

”Moi soussigné je m’engage d’exécuter pour Mr. Thomas Hope de Londres en marbre statuaire de Carrara de la plus parfaite qualité, selon un modèle, actuellement existant dans mon étude, près de la Place Barberini, une Statue, haute de onze palmes romains, représentant Jason debout, portant d’une main sa lance, de l’autre la toison d’or, pour la somme de six cents Sequins Romains *), payables en quatre termes: le premier après l’achèvement du modèle, le second après l’arrivée à Rome du bloc destiné pour la Statue, le troisième après que celle-ci sera ébauchée, et le quatrième & dernier lorsqu’elle sera entièrement terminée.

Rome, le Mars 1803.

B. Thorvaldsen.

Reçu la Somme de Trois Cent Trente Ecus Romains en paiement du premier terme de l’engagement énoncé ci-dessus.

Rome 23 Mars 1803.

B. Thorvaldsen.

---

*) 1320 Scudi.

E di piu ho ricevuto pr. ordine del. Sig. Patrizio Moir coprd Il Sig. Marino Torlonia Scudi Tre Cento Trenta moneta fina per la seconda rata.

Roma le 27 Agosto 1804.

B. Thorvaldsen.

E di più ho ricevuto pr. ordine del Sig. Patrizio Moir coprd Il Sig. Marino Torlonia Scudi Tre Cento Trenta moneta fina per la terza rata.

Roma le 27 Febr. 1805.

B. Thorvaldsen.

At Thorvaldsen strax i Begyndelsen af Maret 1803 paa ny har haft sin Statue Jason, dennegang i overnaturlig Størrelse, færdig i Model, eller dog saavidt, at den kunde blive Gienstand for almindelig Opmærksomhed, dette sees af de Efterretninger, som Fru Frederikke Brun, der paa den Tid levede i Rom, har meddeelt*).

Hun beretter nemlig, at hun i Januar 1803 var Vidne til den Virkning, dette Phænomen, der syntes nærmere at tilhøre de skønneste Tider af den helleniske Kunst, end vor Tidsalder, gjorde paa Beskueren; hvorledes den strænge Zoëga skienkede denne — den sidstfødte Antike — sit Bifald, og hvorledes Canova, da han førtes hen, for at see den unge, danske Billedhuggers Jason, overraskedes og yttrede: "Quest' opera di quel giovane danese è fatto in uno stilo nuovo e grandioso!"

Fru Bruns Nærværelse i Rom, og hendes Enthousiasme for en ung Kunstner, i hvem hun hilfede en berømt Landsmand, har upaatvivleligt ikke bidraget lidet til den rige Høst af Lovtale og Beundring, som nu fra alle Sider strømmede ned over Thorvaldsen.

At hun ogsaa har hjulpet Thorvaldsen til at faae Jason afstøbt i Gips, berettes af Fernow**), som var tilstede, og dette maa findes ganske rimeligt, skiondt andre Beretninger gjøre det tvivlsomt, at Modellen blev afformet, før dens endelige Skiebne var afgjort.

*) Morgenblatt f. geb. St. 1812. No. 192. Molbechs Athene. 1815. IV. Pag. 6.

**) Wielands N. T. Merkur. 1803. II. 314.

Ihenseende til dette Spørgsmaal har man fortalt en Anekdote, som vi ikke her kunne forbigaa, da den karakteriserer vor Kunstner.

Mange Aar efter, da Fru Brun atter var i Rom, og Thorvaldsen stod i sin fulde Kunstnerglans, besøgte en tydsk Fyrste Thorvaldsens Studier. Fru Brun var med i Selskabet, som af vor Kunstner blev ført om iblandt de opstillede Værker. Da man nærmede sig Jason, udbrod Digterinden selvbehageligt ved Tanken om dette Værks første Fremtræden: "Da steht mein Sohn! Nicht wahr, Thorvaldsen?" — Vor Kunstner, som fandt sig noget saaret ved disse Moderglæder, svarede tørt: "Er hat Ihnen nur wenig Geburtschmerzen gekostet!"

I to Maaneder var Jason bleven beundret og havde modtaget mange Besøg, uden at det blev til videre. Kunstneren synes at have fældet den Dom over dette sit Værk, at det kunde henstaa, indtil der muligen aabnede sig en Leilighed til at faae det sendt efter ham til Danmark. Han selv maatte nu forlade Rom, og, da dette ikke kunde være anderledes, maatte det skee, førend de sidst modtagne Remisser vare altformegit angrebne.

I Midten af Marts d. A. — maaskee allerede til den 8de Marts — var Afreisen berammet. Zoëga havde maattet opgive sin Reiseplan; derimod havde Thorvaldsen giort Aftale med en preussisk Billedhugger, Hagemann, om at gjøre Folgeskab med paa denne Reise.

Med en Betturino havde de sluttet en Contract, og paa den bestemte Morgen holdt Vognen udenfor vor Kunstners Bolig i Via Felice. Kofferten var surret fast, og Alt var færdigt til Reisen, — kun lod Hagemann længe vente paa

sig. Omfider indfandt han sig, — men for at erklære, at han umuligt kunde afreise idag, da han ikke havde kunnet faae sit Pas i behørig Orden; Thorvaldsen vilde ikke rejse alene; Reisen maatte derfor udsættes til næste Morgen, og Betturinen bandede.

Men noget op paa Dagen indfandt en Leietjener sig i Studiet, for at skaffe en reisende, engelsk Herre Leilighed til at see den meget omtalte Statue af en dansk Billedhugger.

Thorvaldsen var selv tilstede, Sir Thomas Hope, en engelsk Banquier, blev modtagen, og Jason præsenteret.

Om Hope har kiendt Thorvaldsens critiske Stilling i Rom, vide vi ikke, og det behøver heller ikke at antages, da Kunstneren havde sin bedste Talsmand i sin Jason. Ved hans Spørgsmaal, hvormegent denne Statue vilde koste, udført i Marmor, har Thorvaldsen vistnok seet sin Fremtid dukke op som en skibbrudnen Mand af den vaade Dødsbamp. Han svarede med Bestemthed, at han vilde udføre den for 600 Zechiner. Hope maatte erklære, at dette var en ringe Priis for et saa betydeligt Arbeide, og Handelen var sluttet.

Vi have selv, efter tidligere, mindre paalidelige, Meddelelser berettet, at Hope strax tilbød, at ville betale denne Statue med 800 Zechiner, men dette maa vi nu, da Contracten og Hope's Breve ligge for os, berigtige derhen, at han lovede, naar Arbeidet leveredes færdigt, at ville lægge 200 Zechiner til den forlangte Betaling.

Saaledes fik vor Kunstner da endelig engang en ordentlig Bestilling, forsaavidt denne kunde kaldes en saadan; thi vi skulle strax i det Følgende see, at der ikke kunde være Tale om nogen synderlig Indtægt at vente for ham.

Men Hovedsagen var, at han ikke kom til at reise, og i denne Henseende havde altsaa Hagemanns Uesterrettelighed ligesaa stor Fortieneste som Hopes Bestilling.

Istedetfor næste Morgen at forlade Rom som en modfalden Pensionair uden synderligt Udbytte af Reisen, sluttede Thorvaldsen nu Contracten med Hope, hvilken vi her meddele aldeles saaledes, som den er fundet mellem hans Papiere:

”Moi soussigné je m’engage d’exécuter pour Mr. Thomas Hope de Londres en marbre statuaire de Carrara de la plus parfaite qualité, selon un modèle, actuellement existant dans mon étude, près de la Place Barberini, une Statue, haute de onze palmes romains, représentant Jason debout, portant d’une main sa lance, de l’autre la toison d’or, pour la somme de six cents Sequins Romains *), payables en quatre termes: le premier après l’achèvement du modèle, le second après l’arrivée à Rome du bloc destiné pour la Statue, le troisième après que celle-ci sera ébauchée, et le quatrième & dernier lorsqu’elle sera entièrement terminée.

Rome, le Mars 1803.

B. Thorvaldsen.

Reçu la Somme de Trois Cent Trente Ecus Romains en paiement du premier terme de l’engagement énoncé ci-dessus.

Rome 23 Mars 1803.

B. Thorvaldsen.

---

*) 1320 Scudi.

E di piu ho ricevuto pr. ordine del. Sig. Patrizio Moir coprd Il Sig. Marino Torlonia Scudi Tre Cento Trenta moneta fina per la seconda rata.

Roma le 27 Agosto 1804.

B. Thorvaldsen.

E di più ho ricevuto pr. ordine del Sig. Patrizio Moir coprd Il Sig. Marino Torlonia Scudi Tre Cento Trenta moneta fina per la terza rata.

Roma le 27 Febr. 1805.

B. Thorvaldsen.

At Thorvaldsen strax i Begyndelsen af Maret 1803 paa ny har haft sin Statue Jason, dennegang i overnaturlig Størrelse, færdig i Model, eller dog saavidt, at den kunde blive Gienstand for almindelig Opmærksomhed, dette sees af de Efterretninger, som Fru Frederikke Brun, der paa den Tid levede i Rom, har meddeelt*).

Hun beretter nemlig, at hun i Januar 1803 var Vidne til den Virkning, dette Phænomen, der syntes nærmere at tilhøre de skønneste Tider af den helleniske Kunst, end vor Tidsalder, gjorde paa Beskueren; hvorledes den strænge Zoëga skienkede denne — den sidstfødte Antike — sit Bifald, og hvorledes Canova, da han førtes hen, for at see den unge, danske Billedhuggers Jason, overraskedes og yttrede: "Quest' opera di quel giovane danese è fatto in uno stilo nuovo e grandioso!"

Fru Bruns Nærværelse i Rom, og hendes Enthousiasme for en ung Kunstner, i hvem hun hilfede en berømt Landsmand, har upaatvivleligt ikke bidraget lidet til den rige Høst af Lovtale og Beundring, som nu fra alle Sider strømmede ned over Thorvaldsen.

At hun ogsaa har hiulpet Thorvaldsen til at faae Jason afstøbt i Gips, berettes af Fernow**), som var tilstede, og dette maa findes ganske rimeligt, skiondt andre Beretninger gjøre det tvivlsomt, at Modellen blev afformet, før dens endelige Skiebne var afgjort.

---

*) Morgenblatt f. geb. St. 1812. No. 192. Molbechs Athene. 1815. IV. Pag. 6.

**) Wielands N. T. Merkur. 1803. II. 314.

Ihenseende til dette Spørgsmaal har man fortalt en Anekdote, som vi ikke her kunne forbigaa, da den karakteriserer vor Kunstner.

Mange Aar efter, da Fru Brun atter var i Rom, og Thorvaldsen stod i sin fulde Kunstnerglans, besøgte en tydsk Fyrste Thorvaldsens Studier. Fru Brun var med i Selskabet, som af vor Kunstner blev ført om iblandt de opstillede Værker. Da man nærmede sig Jason, udbrod Digterinden selvbehageligt ved Tanken om dette Værks første Fremtræden: "Da steht mein Sohn! Nicht wahr, Thorvaldsen?" — Vor Kunstner, som fandt sig noget saaret ved disse Moderglæder, svarede tørt: "Er hat Ihnen nur wenig Geburtschmerzen gekostet!"

I to Maaneder var Jason bleven beundret og havde modtaget mange Besøg, uden at det blev til videre. Kunstneren synes at have fældet den Dom over dette sit Værk, at det kunde henstaa, indtil der muligen aabnede sig en Leilighed til at faae det sendt efter ham til Danmark. Han selv maatte nu forlade Rom, og, da dette ikke kunde være anderledes, maatte det skee, førend de sidst modtagne Remisser vare altformegit angrebne.

I Midten af Marts d. A. — maaskee allerede til den 8de Marts — var Afreisen berammet. Zoëga havde maattet opgive sin Reiseplan; derimod havde Thorvaldsen giort Aftale med en preussisk Billedhugger, Hagemann, om at gjøre Folgeskab med paa denne Reise.

Med en Betturino havde de sluttet en Contract, og paa den bestemte Morgen holdt Vognen udenfor vor Kunstners Bolig i Via Felice. Kofferten var surret fast, og Alt var færdigt til Reisen, — kun lod Hagemann længe vente paa

sig. Omfider indfandt han sig, — men for at erklære, at han umuligt kunde afreise idag, da han ikke havde kunnet faae sit Pas i behørig Orden; Thorvaldsen vilde ikke rejse alene; Reisen maatte derfor udsættes til næste Morgen, og Betturinen bandede.

Men noget op paa Dagen indfandt en Leietjener sig i Studiet, for at skaffe en reisende, engelsk Herre Leilighed til at see den meget omtalte Statue af en dansk Billedhugger.

Thorvaldsen var selv tilstede, Sir Thomas Hope, en engelsk Banquier, blev modtagen, og Jason præsenteret.

Om Hope har kiendt Thorvaldsens critiske Stilling i Rom, vide vi ikke, og det behøver heller ikke at antages, da Kunstneren havde sin bedste Talsmand i sin Jason. Ved hans Spørgsmaal, hvormegent denne Statue vilde koste, udført i Marmor, har Thorvaldsen vistnok seet sin Fremtid dukke op som en skibbrudnen Mand af den vaade Dødsbamp. Han svarede med Bestemthed, at han vilde udføre den for 600 Zechiner. Hope maatte erklære, at dette var en ringe Priis for et saa betydeligt Arbeide, og Handelen var sluttet.

Vi have selv, efter tidligere, mindre paalidelige, Meddelelser berettet, at Hope strax tilbød, at ville betale denne Statue med 800 Zechiner, men dette maa vi nu, da Contracten og Hope's Breve ligge for os, berigtige derhen, at han lovede, naar Arbeidet leveredes færdigt, at ville lægge 200 Zechiner til den forlangte Betaling.

Saaledes fik vor Kunstner da endelig engang en ordentlig Bestilling, forsaavidt denne kunde kaldes en saadan; thi vi skulle strax i det Følgende see, at der ikke kunde være Tale om nogen synderlig Indtægt at vente for ham.

Men Hovedsagen var, at han ikke kom til at reise, og i denne Henseende havde altsaa Hagemanns Uesterrettelighed ligesaa stor Fortieneste som Hopes Bestilling.

Istedetfor næste Morgen at forlade Rom som en modfalden Pensionair uden synderligt Udbytte af Reisen, sluttede Thorvaldsen nu Contracten med Hope, hvilken vi her meddele aldeles saaledes, som den er fundet mellem hans Papiere:

”Moi soussigné je m’engage d’exécuter pour Mr. Thomas Hope de Londres en marbre statuaire de Carrara de la plus parfaite qualité, selon un modèle, actuellement existant dans mon étude, près de la Place Barberini, une Statue, haute de onze palmes romains, représentant Jason debout, portant d’une main sa lance, de l’autre la toison d’or, pour la somme de six cents Sequins Romains *), payables en quatre termes: le premier après l’achèvement du modèle, le second après l’arrivée à Rome du bloc destiné pour la Statue, le troisième après que celle-ci sera ébauchée, et le quatrième & dernier lorsqu’elle sera entièrement terminée.

Rome, le Mars 1803.

B. Thorvaldsen.

Reçu la Somme de Trois Cent Trente Ecus Romains en paiement du premier terme de l’engagement énoncé ci-dessus.

Rome 23 Mars 1803.

B. Thorvaldsen.

---

*) 1320 Scudi.

E di piu ho ricevuto pr. ordine del. Sig. Patrizio Moir coprd Il Sig. Marino Torlonia Scudi Tre Cento Trenta moneta fina per la seconda rata.

Roma le 27 Agosto 1804.

B. Thorvaldsen.

E di più ho ricevuto pr. ordine del Sig. Patrizio Moir coprd Il Sig. Marino Torlonia Scudi Tre Cento Trenta moneta fina per la terza rata.

Roma le 27 Febr. 1805.

B. Thorvaldsen.

At Thorvaldsen strax i Begyndelsen af Maret 1803 paa ny har haft sin Statue Jason, dennegang i overnaturlig Størrelse, færdig i Model, eller dog saavidt, at den kunde blive Gienstand for almindelig Opmærksomhed, dette sees af de Efterretninger, som Fru Frederikke Brun, der paa den Tid levede i Rom, har meddeelt*).

Hun beretter nemlig, at hun i Januar 1803 var Vidne til den Virkning, dette Phænomen, der syntes nærmere at tilhøre de skønneste Tider af den helleniske Kunst, end vor Tidsalder, gjorde paa Beskueren; hvorledes den strænge Zoëga skienkede denne — den sidstfødte Antike — sit Bifald, og hvorledes Canova, da han førtes hen, for at see den unge, danske Billedhuggers Jason, overraskedes og yttrede: "Quest' opera di quel giovane danese è fatto in uno stilo nuovo e grandioso!"

Fru Bruns Nærværelse i Rom, og hendes Enthousiasme for en ung Kunstner, i hvem hun hilfede en berømt Landsmand, har upaatvivleligt ikke bidraget lidet til den rige Høst af Lovtale og Beundring, som nu fra alle Sider strømmede ned over Thorvaldsen.

At hun ogsaa har hiulpet Thorvaldsen til at faae Jason afstøbt i Gips, berettes af Fernow**), som var tilstede, og dette maa findes ganske rimeligt, skiondt andre Beretninger gjøre det tvivlsomt, at Modellen blev afformet, før dens endelige Skiebne var afgjort.

*) Morgenblatt f. geb. St. 1812. No. 192. Molbechs Athene. 1815. IV. Pag. 6.

**) Wielands N. T. Merkur. 1803. II. 314.

Ihenseende til dette Spørgsmaal har man fortalt en Anekdote, som vi ikke her kunne forbigaa, da den karakteriserer vor Kunstner.

Mange Aar efter, da Fru Brun atter var i Rom, og Thorvaldsen stod i sin fulde Kunstnerglæde, besøgte en tydsk Fyrste Thorvaldsens Studier. Fru Brun var med i Selskabet, som af vor Kunstner blev ført om iblandt de opstillede Værker. Da man nærmede sig Jason, udbrod Digterinden selvbehageligt ved Tanken om dette Værks første Fremtræden: "Da steht mein Sohn! Nicht wahr, Thorvaldsen?" — Vor Kunstner, som fandt sig noget saaret ved disse Moder-glæder, svarede tørt: "Er hat Ihnen nur wenig Geburtschmerzen gekostet!"

I to Maaneder var Jason bleven beundret og havde modtaget mange Besøg, uden at det blev til videre. Kunstneren synes at have fældet den Dom over dette sit Værk, at det kunde henstaa, indtil der muligen aabnede sig en Leilighed til at faae det sendt efter ham til Danmark. Han selv maatte nu forlade Rom, og, da dette ikke kunde være anderledes, maatte det skee, førend de sidst modtagne Remisser vare altformegit angrebne.

I Midten af Marts d. A. — maaskee allerede til den 8de Marts — var Afreisen berammet. Zoëga havde maattet opgive sin Reiseplan; derimod havde Thorvaldsen giort Aftale med en preussisk Billedhugger, Hagemann, om at gjøre Folgeskab med paa denne Reise.

Med en Betturino havde de sluttet en Contract, og paa den bestemte Morgen holdt Vognen udenfor vor Kunstners Bolig i Via Felice. Kofferten var surret fast, og Alt var færdigt til Reisen, — kun lod Hagemann længe vente paa

sig. Omfider indfandt han sig, — men for at erklære, at han umuligt kunde afreise idag, da han ikke havde kunnet faae sit Pas i behørig Orden; Thorvaldsen vilde ikke rejse alene; Reisen maatte derfor udsættes til næste Morgen, og Betturinen bandede.

Men noget op paa Dagen indfandt en Leietjener sig i Studiet, for at skaffe en reisende, engelsk Herre Leilighed til at see den meget omtalte Statue af en dansk Billedhugger.

Thorvaldsen var selv tilstede, Sir Thomas Hope, en engelsk Banquier, blev modtagen, og Jason præsenteret.

Om Hope har kiendt Thorvaldsens critiske Stilling i Rom, vide vi ikke, og det behøver heller ikke at antages, da Kunstneren havde sin bedste Talsmand i sin Jason. Ved hans Spørgsmaal, hvormegent denne Statue vilde koste, udført i Marmor, har Thorvaldsen vistnok seet sin Fremtid dukke op som en skibbrudnen Mand af den vaade Dødsbamp. Han svarede med Bestemthed, at han vilde udføre den for 600 Zechiner. Hope maatte erklære, at dette var en ringe Priis for et saa betydeligt Arbeide, og Handelen var sluttet.

Vi have selv, efter tidligere, mindre paalidelige, Meddelelser berettet, at Hope strax tilbød, at ville betale denne Statue med 800 Zechiner, men dette maa vi nu, da Contracten og Hope's Breve ligge for os, berigtige derhen, at han lovede, naar Arbeidet leveredes færdigt, at ville lægge 200 Zechiner til den forlangte Betaling.

Saaledes fik vor Kunstner da endelig engang en ordentlig Bestilling, forsaavidt denne kunde kaldes en saadan; thi vi skulle strax i det Følgende see, at der ikke kunde være Tale om nogen synderlig Indtægt at vente for ham.

Men Hovedsagen var, at han ikke kom til at reise, og i denne Henseende havde altsaa Hagemanns Ueferrettelighed ligesaa stor Fortieneste som Hopes Bestilling.

Istedetfor næste Morgen at forlade Rom som en modfalden Pensionair uden synderligt Udbytte af Reisen, sluttede Thorvaldsen nu Contracten med Hope, hvilken vi her meddele aldeles saaledes, som den er fundet mellem hans Papiere:

”Moi soussigné je m’engage d’exécuter pour Mr. Thomas Hope de Londres en marbre statuaire de Carrara de la plus parfaite qualité, selon un modèle, actuellement existant dans mon étude, près de la Place Barberini, une Statue, haute de onze palmes romains, représentant Jason debout, portant d’une main sa lance, de l’autre la toison d’or, pour la somme de six cents Sequins Romains *), payables en quatre termes: le premier après l’achèvement du modèle, le second après l’arrivée à Rome du bloc destiné pour la Statue, le troisième après que celle-ci sera ébauchée, et le quatrième & dernier lorsqu’elle sera entièrement terminée.

Rome, le Mars 1803.

B. Thorvaldsen.

Reçu la Somme de Trois Cent Trente Ecus Romains en paiement du premier terme de l’engagement énoncé ci-dessus.

Rome 23 Mars 1803.

B. Thorvaldsen.

---

*) 1320 Scudi.

E di piu ho ricevuto pr. ordine del. Sig. Patrizio Moir coprd Il Sig. Marino Torlonia Scudi Tre Cento Trenta moneta fina per la seconda rata.

Roma le 27 Agosto 1804.

B. Thorvaldsen.

E di più ho ricevuto pr. ordine del Sig. Patrizio Moir coprd Il Sig. Marino Torlonia Scudi Tre Cento Trenta moneta fina per la terza rata.

Roma le 27 Febr. 1805.

B. Thorvaldsen.